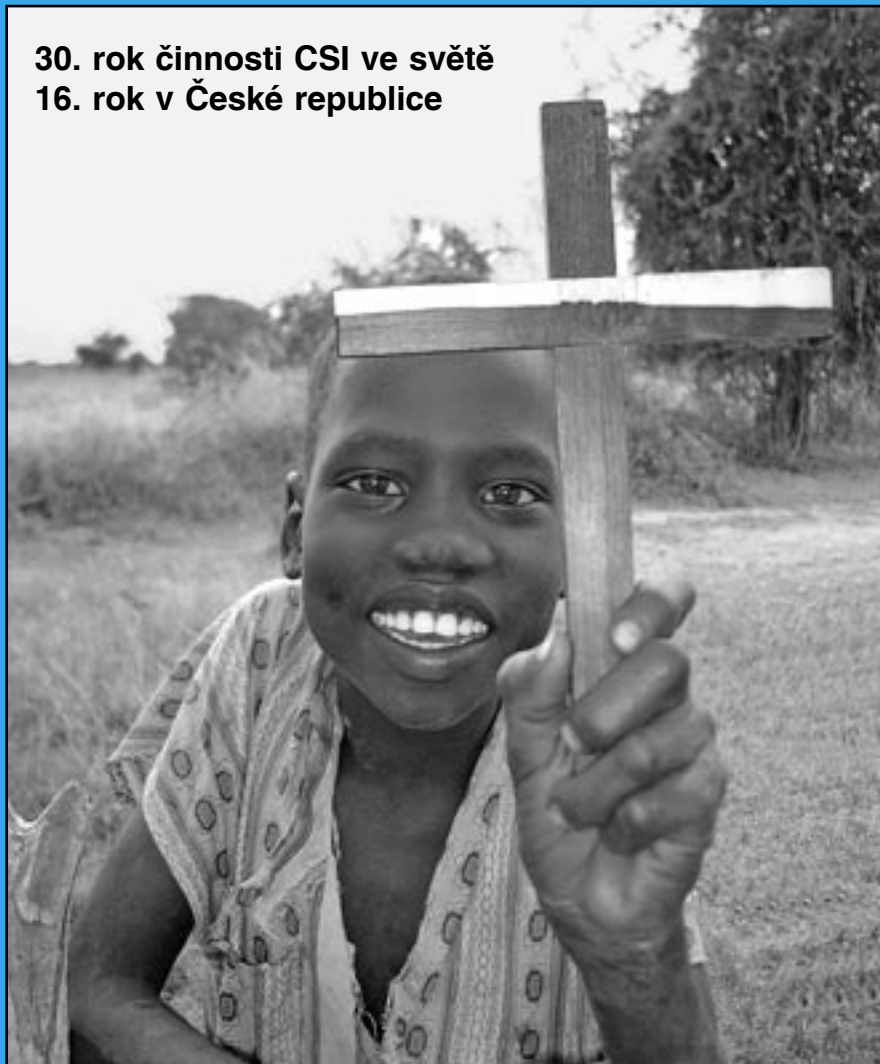

**30. rok činnosti CSI ve světě
16. rok v České republice**

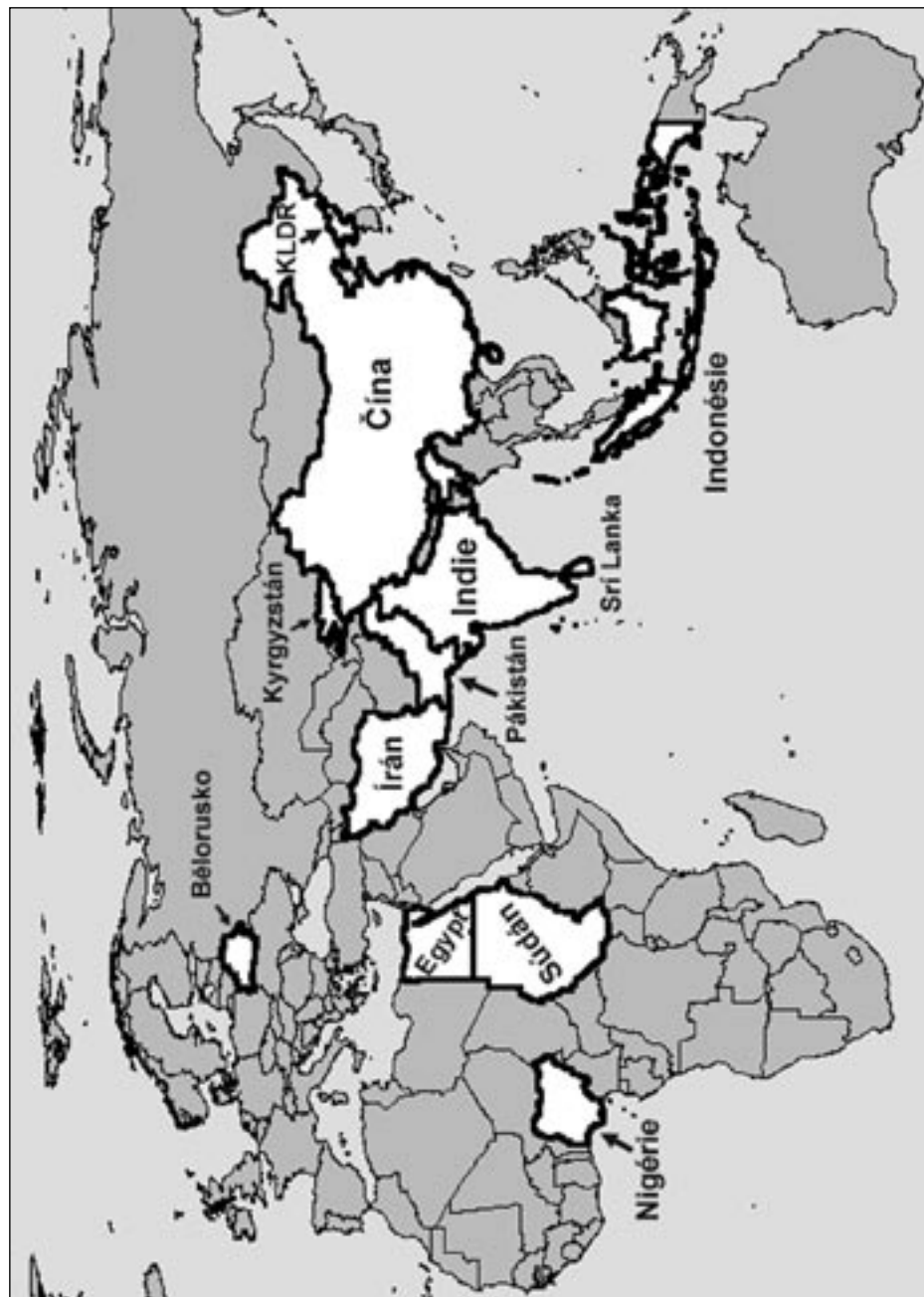

ZDARMA

ZPRAVODAJ KLN / ROČNÍK 16

Trpí-li jedna část, trpí s ní části všechny!
(1 Kor 12:26)

Státy, ze kterých přinášíme zprávy v tomto čísle

Milí přátelé CSI,

s obdivem k Vám se vracím do adventního času. Dobu spojenou u většiny našich spoluobčanů s předvánočním shonem a nadměrným utrácením jste vyplnili modlitbami za pronásledované a pomoci pro ně. Jak jinak si lze vysvětlit tolik štědrých darů než jako Váš účinný boj s konzumem. Přinesl tolik hmotné pomoci trpícím bratřím a sestrám a Vám jistě přispěl k hlubšímu prožitku nadějeplného očekávání. Každý dar Vám Pán, jehož narození jsme právě oslavili, připiše, neboť „kdo dává, dostává a mnohem víc přijme...“.

V tomto prvním letošním čísle si jistě povšimnete změny na titulní straně. Název Křesťané lidem v nouzi zůstává na titulní straně jen ve zkratce. Byl zavádějící. Obraceli se na nás lidé v nouzi a těch je mezi námi stále dost. Naši náplní je však zastávat se bratří a sester pronásledovaných a utlačovaných pro víru a obrana náboženské svobody. Protože organizací s péčí o potřebné je mnoho, chceme se držet našeho poslání. Věříme, že jsme k tomu povoláni. Pokud podporujeme i děti, pak je to v oblastech, kde není náboženská svoboda respektována a kde tudíž naši pomoc potřebují. Je tomu tak v Súdánu i v Indii.

Co naleznete v prvním letošním zpravodaji? Znovu se vracíme k Severní Koreji, kde je porušování lidských práv a náboženské svobody snad nejhorší na světě. Ani v Číně to nemají křesťané přes všechna vládní ujištění snadné. Referujeme i o situaci křesťanů v Pákistánu a Egyptě. Pronásledované a vězněné můžete podpořit zasláním protestních lístků. V pravidelné rubrice „Zprávy ze světa – k zamyšlení a modlitbě“ se snažíme upozornit na události, které nebyly publikovány v našich médiích. Ve zpravodaji naleznete také informace o situaci v Súdánu.

Do tohoto zpravodaje je vloženo potvrzení o darech pro uplatnění slevy na daních a také pro vzájemnou kontrolu. V poděkování uvádíme i počty nerozluštěných jmen dárců. Může mezi nimi být i Vaše, a potom bude chybět položka na potvrzení. Adresy nemáme u řady nových dárců. Prosíme,

pošlete adresu (stačí emailem). To, že na Vás máme potřebný kontakt, poznáte podle toho, že Vám na Vaši adresu posíláme časopis. Pokud ne, nemáme na Vás adresu a nedostali byste ani potvrzení. Dárci, kteří si berou časopis v kostele, první číslo dostanou poštou i s potvrzením. Pokud Vám potvrzení nedoručí, obratem po Vaší urgenci napravíme. Prosíme, uveďte také výši daru a datum zaslání.

Milí přátelé, máme před sebou celý rok 2007. CSI si v něm bude připomínat již 30 let svého působení a naše česká organizace 16. rok činnosti. Náboženská svoboda je stále více ohrožována i v naší „staré, dobré“ Evropě. Stane se opravdu muslimskou, nebo se dokáže vrátit ke křesťanství? Hodně to záleží i na každém z nás. Znovu a znovu je třeba přijímat odpovědnost, kterou po každém vyžaduje dar svobody. A z toho vychází i naše přání do nového roku.

Dej Pane, ať jsme dobrou solí a jasným světlem pro své spoluobčany, ať si dokážeme prodloužit Vánoce na celý rok. Snad to největší, co dnes můžeme jeden druhému dát, je kus sebe sama, svého času, svého zájmu, své lásky. Kéž nám to vydrží po celý rok 2007.

František Kopečný

Dopis otce Jana Meda z Indie

Před Vánoceci nám otec Jan Med zaslal z Indie následující dopis. Otec Med působí v Indii již od roku 1935 a CSI salesiánské dílo v indickém státě Manipuru dlouhodobě podporuje.

Drazí přátelé!

Posílám své přání dobrodincům ve světě, a tak bych rád pozdravil i Vás a ujistil Vás, že se za Vás modlím a přeji Vám štědré Boží požehnání a pomoc naší dobré Panny Marie na tuto adventní sezónu a na radostné svátky vánoční.

Přestože jsem zde již takovou dobu, nikdy jsem nezapomněl na svou vlast, která později byla tak těžce postižena, když Hitler a ještě horší komunismus řádili ve vlasti. Radoval jsem se, když se všechno trochu uklidnilo, ale vím, co Vás to bude stát práce, aby se i z kamenolomu udělal nový Betlém, který ukáže cestu k Bohu.

Modlím se za Vás a za celou vlast a celý svět, který je celý porouchaný, protože zapomněl, že bez Boha a jeho lásky všechny vymyšlenosti lidské, i ty nejlepší, nám nemohou zajistit ráj na zemi. Prosím také o modlitbu a vzpomeň-

*te si na tohoto ztraceného Čecha, který se cítí skoro na konci, ale nevzdává se a doufá, že ještě něco zmůže. Panna Maria je a bude s námi. Pozdravuji všechny. Budte věrni naší křesťanské tradici. Sbohem. Váš, v Srdci Páně vděčný,
Jan Med*

Severní Korea

Křesťané jako „zvířata bez ocasů“

Severní Korea se vyznačuje smutným rekordem v pronásledování křesťanů. V tomto ateistickém státě jsou křesťané vězněni v táborech nucených prací, v nichž jsou převychováváni a velmi často také zabíjeni. Stalinistický režim uctívá ateistickou trojici. Zakladatel státu Kim Ir-sen je „bůh otec“, jeho syn a současný držitel moci Kim Čong-il je „bůh syn“. Ideologie obou despotů (tak zvaná „Juche“) je oficiálně považována za „boha, ducha svatého“.

„Denně máme osmnáct hodin nucených prací. Když nesplníte předepsaný objem práce, jdete do trestné cely,“ vypráví Soon Ok-Lee. Byla vězněna šest let v nelidských podmínkách v jednom severokorejském táboře nucených prací. S politickými vězni se zachází jako se zvířaty. Lee pokračuje: „Jako vězni jsme spolu nesměli navzájem mluvit, nesměli jsme se smát, zpívat nebo se podívat do zrcadla. Při výsleších jsme museli klečat a se skloněnou hlavou odpovídat na otázky. Tábor byl místem, kde žila ‘zvířata bez ocasů’. Tak se vězňům říkalo.“

Soon Ok-Lee (IGFM)

Jako politický vězeň byla Soon Ok-Lee po odpykání poloviny trestu z tábora nucených prací překvapivě propuštěna. Později se jí podařilo uprchnout do zahraničí. Její výpovědi dokumentují represivní a nelidský severokorejský režim. V letech 1948-1994 vládl Kim Ir-sen. Od roku 1994 je držitelem absolutní moci v zemi jeho syn Kim Čong-il.

Jen čtyři kostely v zemi

Křesťané v této ateistické diktatuře zaskoušejí obzvlášť těžké utrpení. V roce 1907 bylo v hlavním městě Pchjongjangu asi 300 tisíc křesťanů a 2300 kostelů. Městu se říkalo „Jeruzalém východu“. Na konci druhé světové války v něm žilo 13 % křesťanů. Po převzetí moci komunisty v roce 1948 začala systematická likvidace křesťanů. Podle odhadů Evangelické církve Německa a Evangelické aliance je dnes v tzv. podzemní církvi 12 až 14 tisíc křesťanů. V celé zemi jsou v současnosti pouze čtyři kostely. Slouží k uklidňování zahraniční a mají čistě propagandistický účel.

Severní Korea zahájila jejich stavbu koncem 80. let v souvislosti s olympiádou v jihokorejském Soulu, což ji donutilo alespoň částečně otevřít hranice. Kromě zahraničních hostů byl do kostelů dovolen vstup jen naprosto spolehlivým a loajálním občanům.

Stalinistický kult osobnosti: Kim Ir-sen jako „bůh otec“. (PD)

Ateistická trojice

Existence těchto kostelů však nemohla zakrýt pronásledování křesťanů v této zemi. Hrůzný režim nahradil Boha modlami a káže ateistickou trojici. Pro vládnoucí komunisty je prezident zakladatel Kim Ir-sen něco jako bůh. Podobné úctě se těší jeho syn Kim Čong-il. Ideologie tvořená názory obou Kimů je souhrnně nazývána „Juche“, tedy soběstačnost země a naprostá hospodářská nezávislost na okolním světě.

Na těchto principech je založen mocenský monopol režimu. Odlišné názory, myšlení, pohled na svět nebo náboženství (tedy i křesťanství) jsou režimem krutě potírány.

Zpíváním riskují život

Při modlitebních setkáních v soukromých domech, častěji v nejrůznějších skrýších, šeptají křesťané své modlitby v obavách před všudypřítomnou tajnou policií. O svůj život se musí obávat každý, kdo je odhalen jako příslušník podzemní církve. Ihned je poslán do jednoho z 15 velkých táborů nucených prací pro politické vězně, které jsou rozesety po celé zemi. Mnoho nešťastníků v nich umírá za nepředstavitelně hrůzných podmínek.

V táborech nucených prací

Amnesty International a Mezinárodní společnost pro lidská práva (International Society for Human Rights) odhadují, že je v Severní Koreji vězněno asi 200 tisíc lidí. Je mezi nimi mnoho křesťanů, kteří uprchli do Číny a byli podle zákonů této komunistické sousední země donuceni k návratu zpět do

„Pout“ studentů k domu, kde se narodil Kim Ir-sen. (PD)

„Juche“ (PD)

Severní Koreje. Mezi pěti největšími trestaneckými tábory jsou Kaechon, Hannan, Hoeryong, Hasong a Chonjijn. Pro ospravedlnění rozsudků používají soudci vykonstruované obžaloby. Tímto způsobem byl například čtyřiašedesátiletý křesťan za údajně „plánování převratu“ odsouzen k smrti.

V pracovních táborech se křesťané nejen dostávají do styku s násilnickými kriminálníky, ale musejí zde snášet ty nejtěžší podmínky, od těžké práce pod hrozbou elektrošoků, konzumování zkaženého či přímo otráveného jídla až po jejich využívání jako pokusných králíků při experimentech s chemickými bojovými látkami.

Protestní karty

Vedle protestních karet umístěných ve zpravodaji jsme na Velvyslanectví KLDK v Praze odeslali pomocí internetové petice také dopis s celkem 12 podpisy. Zasláné dopisy se ale začaly v říjnu vracet jako nedoručitelné. Velvyslanectví KLDK má totiž novou adresu, jak nám sdělili na Ministerstvu zahraničí: Na Větru 395/18, 162 00 Praha 6. Za Vaši účast velmi děkujeme.

Zemře farář Gong Shengliang ve vězení?

Velká nákupní centra v Pekingu, Šanghaji a dalších čínských velkoměstech se podobně jako města v Evropě pyšnila o vánočním čase výzdobou. Tam, kde křesťanská víra přináší peníze, je tolerována. Útisk křesťanů však pokračuje. Příkladem může být příběh Gongu Shenglianga. Tento nevinný farář strávil už šesté Vánoce ve vězení.

„Je mi stále zle a nemohu nic jíst... Kvůli bolestem průdušnic a záchvatům astmatu hodně kašlu. Trpím také nesnesitelnými bolestmi zad.“ Farář Gong Shengliang je už šestým rokem vězněn na samotce. A důvod? Je křesťanem. V čínských věznicích jsou podmínky nelidské. Dokonce i nejbližší příbuzní mohou vězně navštívit jen zřídka a jen na několik minut. Podle našich aktuálních informací mohla faráře Gongu navštívit

Gong Shengliang (B.K.)

jeho dcera naposledy vloni v lednu. Uvedla, že její jednapadesátiletý otec hodně zestárnul a vlasy mu zbělely. Korespondenci mu

Sender (odesílatel)

Křesťanská mezinárodní solidarita
Předmostí - Náves 38
751 24 PŘEROV
CZECH REPUBLIC

7,50 - Kč

J.E.
Huo Yuzhen
Velvyslanectví ČLR
Pelléova 18
160 00 Praha 6 - Bubeneč

úředníci věznice zadržují, náboženská literatura je zakázána. Pokud nepomohou protesty ze zahraničí, bude Gong Shengliang vezněn i nadále.

Násilí úředníků

V roce 1986 založil farář Gong Shengliang v provincii Hubei Jihočínskou církev. Nepřihlásil však tuto novou církev úřadům, protože registrovaná společenství nemohou pro děti pořádat nedělní školy a mladí nemohou být vyučováni náboženství. K tomu ještě rozdával náboženskou literaturu domácím společenstvím bez svolení úřadů. Pod jeho vedením počet členů Jihočínské církve vzrostl na sto tisíc. Tento nezvyklý růst Gongovy nelegální domácí církve byl čínským ateistickým režimem chápán jako ohrožení. V dubnu 2001 došlo k zákazu této církve jakožto „horší sekty“. Dne 8. srpna téhož roku zatkla policie faráře Gongu a dalších 16 členů církve. Ve vyšetřovací vazbě s Gongem zacházeli velmi surově.

Na základě zmanipulovaných obvinění byl Shengliang odsouzen k smrti za údajné znásilnění šesti žen svého sboru a za „násilí proti vnitrocírkevním disidentům“. Pravým důvodem však byly Gongovy úspěšné církevní aktivity, které v rozsudku nebyly vůbec zmíněny. Pouze četné zahraniční protesty vedly ke zrušení trestu smrti a jeho nahrazení doživotním žalářem.

Svědecké výpovědi na mučidlech

Obvinění vznesená proti faráři byla falešná a na mladých ženách vynucená mučením. Liu Xianzhi, jedné z žen donucených ke svědecktví, se podařilo v roce 2005 uprchnout do zahraničí a o svém mučení a „doznání“ mohla mluvit před Výborem pro lidská práva ve Washingtonu. Také ostatní časem odvolali svá svědectví jako falešná a vynucená.

Krůček od smrti

Během věznění byl Gong Shengliang dlouhé měsíce uvázaný v řetězech. Následovalo dlouhé období těžkých a zdraví ohro-

Your Excellency,

We are deeply concerned about the continuing and unjust imprisonment, torture and maltreatment of Pastor Gong Shengliang, the leader of the “South China Church”. The prisoner, who according to credible witnesses has done no wrong, is in poor health and has been serving a life sentence in Hongshan Prison in Wuhan since August 2001.

We urge you to forward our concern to your government. We urgently ask you, together with worldwide human rights community, for Pastor Gong Shengliang’s release.

Yours sincerely,

Place, date (místo, datum)

Signature (podpis)

Jsmo velmi znepokojeni pokračujícím vězněním, mučením a týráním pastora Gongu Shenglianga, představeného Jihočínské církve. Vězeň, který se podle důvěryhodných svědků ničeho špatného nedopustil, je ve špatném zdravotním stavu a ve vězení Hongshan ve Wuhanu si odpykává od srpna 2001 doživotní trest.

Vybízíme Vás, abyste Vaší vládě tlumočila naše znepokojení. Naléhavě Vás žádáme, společně s celosvětovým společenstvím lidských práv, o propuštění pastora Gongu Shenglianga.

Modlíci se křesťané v šanghajském vězení Quingpu. (Keystone)

žujících nucených prací. Při tom byl napadán a týrán spoluvězni. Nechybělo ani psychické týrání ze strany vedení věznice. V červnu 2003 bylo farářů zakázáno reagovat na poznámky a dotazy spoluvězňů. Ti však současně dostali od vedení příkaz, aby faráře k rozhovorům vyprovokovali. Výsledkem bylo další špatné zacházení, které Shengliangovi způsobilo hluchotu levého ucha a trvalé bolesti žaludku. Po těžkém pracovním úrazu v prosinci 2004 málem zemřel.

Pochvala pro Gongovy trýznitele

Dne 21. března 2006 byl Gong podobně jako v červnu 2003 napaden jedním spoluvězněm, který byl v tisku nazván Lei. Od té doby neslyší dobře ani na pravé ucho a obličej měl tak poničený, že nemohl tři dny ani mluvit ani kousat. Tento sadistický vězeň byl od vedení věznice ještě pochválen. Farářova prosba o přemístění na jinou celu nebyla vyslyšena.

Prosíme, žádejte o propuštění faráře Gongu Shenglianga u paní velvyslankyně Huo Yuzhen!

Pamatujte na vězně, jako byste byli uvěznění s nimi; pamatujte na ty, kdo trpí, vždyť i vás může potkat utrpení.

Židům 13,3

Uprchlíci z Dárfúru

Na přelomu října a listopadu 2006 se uskutečnila další cesta CSI do Jižního Súdánu. John Eibner a Gunnar Wiebalck navštívili město Aweil, kam míří proudy uprchlíků z Dárfúru. Tragický konflikt v této západosúdánské provincii ohrožuje také křehký mír v Jižním Súdánu.

Několik týdnů před cestou CSI do Súdánu byli bratři Majok a Tuc společně se svou matkou Akur Yai mezi těmi, které dárfúrské arabské milice Džandžavíd vyhnaly z vesnice Tibal. Při tomto útoku přišli o svého otce. Arabští útočníci při drancování vesnic černých Afričanů v Dárfúru obvykle zabíje-

jí všechny muže. Akur s dětmi se podařilo získat místo v transportu nákladních vozů mířícím do jihosúdánského Aweilu, který zajistila Mezinárodní organizace pro migraci (International Organization for Migration).

Matka a její dva malí synové dorazili po náročné cestě spolu s dalšími uprchlíky do Aweilu. Za první přístřešek jim posloužil strom mango. V místě, kde se to hemžilo dalšími navrátilci a uprchlíky z Dárfúru, musela Akur bojovat o přežití svých dětí. Byla udivena, co všechno bylo k dostání na tržišti v Aweilu – ořechy, sorgo, olej na vaření, maso, zelenina a koření. Bez peněz však vyhlídky do budoucna nevypadaly nadějně. Jelikož se situace kvůli přívalu dalších uprchlíků stala nesnesitelnou, rozhodla se, že z Aweilu odejdou. V buši si našli opuště-

Bratři Majok a Tuc (CSI)

*Dr. Luka Deng pečuje o malého Tuca.
(CSI)*

nou chýši. Již tak trýzněnou rodinu ale postihlo další neštěstí. Střecha zchátralé chýše se zřítila a Akur zahynula. Majokovi se podařilo s mladším bratrem dorazit zpátky do Aweilu.

Dne 28. října 2006 přivedl Angelo Marac Thiic, dlouholetý súdánský spolupracovník CSI a předseda místního parlamentu, Gunnara Wiebalcka a Johna Eibnera do příbytku nedaleko svého domu, kde se poprvé setkali s bratry Majokem a Tucem. Ti se na pracovníky CSI zprvu dívali s velkými rozpaky a strachem. Angelo souhlasil, aby tyto děti odjely do Východního Aweilu, kde Dr. Luka Deng vede polní kliniku a kde anglikánská církev spravuje sirotčinec. Majok a Tuc od CSI dostali jídlo a plachtu, přikrývku a moskytiéru z humanitární soupravy.

Již 1. listopadu 2006 mohli být chlapičci po cestě terénním vozidlem představeni pastoru Matthew Garangovi, který se stará také o další osiřelé děti. Potom se pracovníci CSI s chlapiči rozloučili.

Angelo Marac Thiic (na obrázku s uprchlíky), předseda místního parlamentu v Aweilu, prohlásil: „CSI nás v době války nenechala v problémech. Víme, že její nasazení je k dobru těch nejslabších mezi našimi lidmi.“ Tisíce uprchlíků a navrátilců se v současné době vracejí ze severní části země do Jižního Súdánu. (CSI)

OSN jako pasivní pozorovatel

Osud Majoka a Tuca je příkladem toho, co postihlo také mnoho dalších dětí. Nemilosrdná válka proti dárfúřským obyvatelům pokračuje. Částečná mírová dohoda mezi soudánskou vládou a jednou z rebelských skupin dárfúřských černých Afričanů pouze zjitřila situaci. Nájezdy na osm osad a na uprchlický tábor v Jebel Mood 29. a 30. října 2006 byly krvavým masakrem ústícím v masový exodus sedmi tisíc lidí. Generální tajemník OSN Kofi Annan byl šokován, když slyšel, že mezi mrtvými bylo i 27 dětí mladších dvanácti let. Přestože válka v Dárfúru pokračuje již čtvrtým rokem a v průběhu času nabyla rozměru genocidy, OSN stále zůstává spíše jen pasivním pozorovatelem.

Zprávy Amnesty International hovoří o tom, že útočníci měli na sobě uniformy soudánské armády a nové zbraně. Svévoleně stříleli na civilisty, kradli jejich majetky a vypalovali jejich domovy. Mnoho lidí v uprchlických táborech uteklo do sousedního Čadu. Situace na hranicích s Čadem je již tak kvůli válce velmi

destabilizovaná. Humanitární organizace se do přeplněných uprchlických osad mohou dostat pouze helikoptérou. Dodat uprchlíkům potřebnou humanitární pomoc je tedy prakticky nemožné. V Dárfúru je rozesteto dalších 300 uprchlických táborů. V jednom z nich, s názvem „As Sallam“, je registrováno na 40000 uprchlíků.

V Dárfúru často dochází také k leteckému bombardování. Chartúmská vláda poté vždy omílá své výmluvy a útoky popírá. Nikdo, kromě islamistického režimu, však bombardéry Antonov, které za občanské války v letech 1983-2005 přinášely smrt a utrpení lidem v Jižním Súdánu, nemá k dispozici. Dne 27. října 2006 letadla zasáhla konvoj nákladních aut vezoucích lékařskou pomoc. Humanitární pracovníci jsou v Dárfúru v ohrožení života. Mezi květnem a říjnem 2006 jich přišlo o život čtrnáct. Na zahraniční pomoci závisí čtyři miliony lidí.

Uprchlíci v Jaac čekají na předání humanitárních souprav k přežití. (CSI)

Hlad a utrpení v Jaac

Majok a Tuc patří mezi několik málo „šťastnějších“, o jejichž potřeby mohlo být postaráno. CSI koncem října 2006 zajistila čtyři letecké dodávky 2000 humanitárních souprav pro přežití. Balíčky s pomocí byly předány uprchlíkům z Dárfúru, kteří našli útočiště v aweilské oblasti. Do místa bylo dopraveno také deset tun potravinové pomoci. V uprchlickém táboře Jaac se pracovníci CSI stali svědky hladu, nouze a utrpení. Fungovala pouze jedna pumpa, jež má sloužit tisícům lidí. Mnoho bezradných zdravotních sester se snaží pečovat o pacienty, kteří umírají na nemoci, jež jsou za běžných podmínek snadno léčitelné. Súdán stále volá o pomoc.

Ohrožení míru v Jižním Súdánu?

Tisíce černých Súdánců prchají před islámským násilím v severosúdánském městě Meiramu. Vzhledem k tomu, že se místo nachází nedaleko krizové oblasti Dárfúru, hrozí další rozšíření konfliktu. Vysídlení bojují o přežití.

Od 10. listopadu 2006 uteklo před pogromy v severosúdánském městě Meiramu, které leží v Západním Kordofanu nedaleko hranic s Dárfúrem a Jižním Súdánem, více než 4500 černých Afričanů (z kmene Dinka). Vysídlení nyní bojují o přežití bez dostatečných zásob jídla a vody, bez přístřeší, oblečení a léků. Momentálně se nacházejí v jihosúdánské osadě Majok Yienh Thiu (Východní Aweil).

Uprchlíci sdělili, že jim arabští muslimové vyhrožovali a dopouštěli se násilí včetně vraždění, znásilňování, loupeží a žhářství. Podle meziagenturní zprávy OSN/NGO uprchlíci uvedli, že černé africké děti byly mučeny a ubity k smrti. Jejich těla útočníci naházeli do studní. Mnozí z vysídlených dorazili do Jižního Súdánu se zraněními.

Násilí proti černým Afričanům bylo podle přeživších podníceno jednotkami islamistických mudžáhidů pod vedením Masalama Mustafy, Dawuda Harpase, Bakita Al Nila, Hamida Moammeda Musy a Hussiena Jabibra za podpory súdánských bezpečnostních

orgánů. Někteří místní arabští muslimové však riskovali životy, aby pomohli obětem násilí, mezi nimiž byli i kmenoví starší Abduljalil Bakar, Ireka Osman a Hysam Maki, vlastník dopravní firmy. Bakar byl údajně zajat súdánskými důstojníky bezpečnostní služby, protože dopomáhal černým Afričanům k útěku.

Násilí v Meiramu vypuklo 9. listopadu 2006 po ozbrojeném konfliktu mezi dvěma skupinami milicí islamizovaného jihosúdánského vůdce Abdelbagiho Ayii. Jedna z frakcí je loajální centrální súdánské vládě s dominantním arabským vlivem, zatímco druhá se přiklání k autonomní vládě Jižního Súdánu s převahou černých Afričanů.

Meiram a okolní oblasti se od podepsání Komplexní mírové dohody mezi súdánskou vládou a Súdánskou lidovou osvobozenou armádou (SPLA) v lednu 2005 nacházely v relativním klidu. Pokud však nynější násilí v Meiramu nebude zvládnuto, mohou se nepokoje rozšířit a splynout s konfliktem v Dárfúru, který je od Meiramu vzdálen jen několik kilometrů.

CSI se na tuto naléhavou situaci snaží reagovat dodávkami nezbytných léků a humanitárních souprav pro přežití, které obsahují plachtu, moskytiéru, kanystr na vodu, rybářské háčky, srp, hrnec na vaření a příkrývkou. Cena jedné humanitární soupravy je 40 amerických dolarů, přibližně 900 Kč.

Z Vašich štědrých darů jsme mohli 1. prosince 2006 na pomoc lidem v Jižním Súdánu odeslat 10000 USD, tedy částku, za kterou je možné připravit 250 humanitárních souprav pro přežití. Moře se skládá z kapek! Děkujeme za Vaši pomoc.

Hadí uštknutí v cele

Kdo v Egyptě přestoupí z islámu ke křesťanství, musí počítat s pronásledováním. To zakusil také Bahaa el-Din el-Akkad. Dne 5. dubna 2005 byl zatčen. Od té doby je ve vězení pro „urážku nebeského náboženství“.

Pokud nebude brzy osvobozen a propuštěn, zemře ve vězení. Kvůli tamějším nelidským podmínkám sedmapadesátiletý Bahaa vážně onemocněl. Trpí vysokým tlakem a kožní vyrážkou. Ve vězení extrémně kolísá teplota a cela je plná hmyzu a hadů. Od svého přestoupení ke křesťanství byl pronásledován státní bezpečností, která ho zatkla 5. dubna 2005 v jeho obchodě v Gize pro „urážku nebeského náboženství“.

Policie nedodrжуje zákony

El-Akkad je dosud ve vězení ve Vádí el-Natroun, i když podle zákona může být vězeň ve vyšetřovací vazbě maximálně půl roku. Potom musí být postaven před řádný soud nebo propuštěn. Zanedlouho bude El-Akkad protiprávně ve vězení už dva roky.

Skandální je, že poté, co soud rozhodl o jeho propuštění, policie toto rozhodnutí nerespektovala. El-Akkada nepropustila a znovu jej obvinila z „urážky nebeského náboženství“. Podle jeho advokáta však pravý důvod spočívá v tom, že se El-Akkad před několika lety nechal pokřtít. Byl vězněn už dříve, tehdy ovšem jako islámský aktivista. Po svém propuštění studoval početné islámské předpisy. Hledal osobní vztah k Bohu. Ten ale v islámu nemohl najít. Při svém hledání poznal jednoho křesťana, který ho seznámil s Biblií a osvobozující silou Ježíše. Toto nové poselství oslovilo El-Akkada tak silně, že se po několika týdnech stal křesťanem. Obnovené zatčení jeho víru vystavuje těžké zkoušce.

Odpadlictví od víry

Podobné osudy „odpadlíků od islámu“ nejsou ojedinělé. V roce 2005 policie umístila do psychiatrické léčebny Gasera Muham-

El-Akkad po svém zatčení. (C.D.)

mada Mahmúda. Tam strávil pět měsíců. Manželé Mariam Guirguis Maherová a Mohrai Soliman byli koncem roku 2003 drženi ve vazbě tři měsíce. Od roku 2003 se ukrývá také křesťan Hisham Abdel Latif Ibrahim, kterého hledá policie. Pochopení nenalezl ani u svých příbuzných.

Zasláním protestní karty egyptskému prezidentovi Husní Mubárakovi je možné podpořit křesťana Bahaa el-Din el-Akkada a požádat o jeho propuštění.

V roce 2006 zahynulo 24 katolických misionářů.

Agentura Fides přinesla statistiku násilných úmrtí katolických kněží, řeholnic a laiků, kteří působili v misiích. Přehled podle zemí, kde umřeli: Burundi, Turecko, Angola, Nigerie 2x, Indonésie, Indie 2x, Brazílie 2x, Argentina, USA, Venezuela, Kolumbie, Keňa 3x, P.N. Guinea, Somálsko, El Salvador, Pobřeží Slonoviny, Mozambik 2x, Guatemala.

Sender (odesílatel)

Křesťanská mezinárodní solidarita
Předmostí - Náves 38
751 24 PŘEROV
CZECH REPUBLIC

12,- Kč

His Excellency
President Hosni Mubarak
Abedine Palace
Cairo
EGYPT

Sender (odesílatel)

Křesťanská mezinárodní solidarita
Předmostí - Náves 38
751 24 PŘEROV
CZECH REPUBLIC

12,- Kč

His Excellency
President Pervez Musharraf
President's Secretariat
Islamabad
Pakistan

Your Excellency,

We are shocked to hear the provisional imprisonment, since April 2005, of Bahaa el-Din el-Aqqad, a Christian covert from Islam. Nothing justifies a detention longer than the six-month period scheduled by legal authorities. Although the court ordered his release, Bahaa el-Din el-Aqqad continues to be detained in Prison in Wadi El Natroun. We urgently ask you for your personal intervention for his immediate release.

Yours sincerely and respectfully,

Place, date (místo a datum)

Signature (podpis)

Jsmo šokováni zprávami o věznění Bahaa el-Din el-Akkada, křesťanského konvertity z islámu, který je ve vazbě již od dubna 2005. Nic neospravedlňuje vazební pobyt na dobu delší než 6 měsíců, jak určily zákonné autority. I když soud rozhodl o jeho propuštění, je Bahaa el-Dina el-Akkad stále zadržován ve vězení ve Vádí el-Natroun. Naléhavě Vás žádáme, abyste se osobně zasadil o jeho okamžité propuštění.

.

Your Excellency,

We would like to draw your attention to the plight of Ribqa Masih, a 19-year-old Christian woman, who was abducted and raped by Muslim extremists in September 2005. Muhammad Kashif was arrested in connection with this crime, but than set free on bail. Since then he has been threatening her and her family. We urgently ask you to provide for the protection of Ribqa Masih.

Yours sincerely and respectfully,

Place, date (místo, datum)

Signature (podpis)

Rádi bychom obrátili Vaši pozornost ke zlému osudu Ribqa Masih, devatenáctileté křesťanky, která byla v září 2005 unesena a znásilněna muslimskými extrémisty. Muhammad Kashif byl za zločin uvězněn, ale posléze propuštěn na kauci. Nyní vyhrožuje jak děvčeti, tak rodičům. Naléhavě Vás žádáme, abyste zajistil ochranu pro Ribqa Masih.

Křesťanky se stávají lovnou zvěří

Pod falešnou záminkou byla vylákána devatenáctiletá křesťanka Ribqa Masih do domu jednoho známého. Byla však omámena a znásilněna. Jen díky úsilí místních politiků se z rukou svých mučitelů dostala. Přesto je ona i její rodina jedním z únosců stále ohrožována.

S křesťankami se často v Pákistánu zachází jako s lovnou zvěří. Zakusila to také devatenáctiletá studentka Ribqa Masih (masih = křesťan). V září 2005 ji muslimští známí pozvali na návštěvu k jedné spřátelené rodi-

Ribqa Masih (C.D.)

ně. Z této návštěvy se ale stal pro mladou křesťanku hrůzný zážitek. Dva islámští muži – Muhammad Kashif a Ghulam Hussain – ji po podání pití s omamnou látkou odvedli do vzdáleného obydlí. Tam ji během tří dnů mnohokrát znásilnili a nutili k přestoupení na islám. Místnímu politikovi a umírněnému muslimovi Muhammadu Latifovi se po delším jednání podařilo Ribqu osvobodit a zajistit návrat k jejím rodičům. V říjnu potom uspěl křesťanský advokát Khalil Tahir a oba násilníci skončili ve vězení.

Označena za lovnou zvěř

Jeden z pachatelů byl kvůli kožnímu onemocnění propuštěn na kauci. Od propuštění však Ribqu stále ohrožuje. Telefonickým voláním ujišťuje její rodiče, že ji znova znásilní. Muslimští spolužáci a spolužačky jí neřeknou jinak než „prostitutko“. Křesťanka označená za lovnou zvěř se nyní skrývá.

Ženám nepřátelská justice

V Pákistánu se obětí znásilnění stává mnoho mladých žen a děvčat. Podle islámského práva šaría musí znásilněná přivést nejméně čtyři muslimské muže jako svědky, aby bylo znásilnění uznáno. Když svědky nenalezne, riskuje, že bude sama obžalována z nabourávání manželství. Kolem 50 % žen, které hledaly po znásilnění spravedlnost, skončilo ve vězení. Znásilnění je navíc v Pákistánu a dalších muslimských zemích považováno za ostudu pro rodinu oběti. Zneužitě ženy jsou odstrkovány a nemají naději se vdát.

Zasláním protestní karty pákistánskému prezidentovi můžete pomoci křesťanské dívce a požádat o její ochranu.

Zprávy k zamyšlení a modlitbě

Aleluja. Ať ve vašem srdci vládne Kristův pokoj. Kristova nauka ať je u vás ve své plné síle. Aleluja. 1. Kol 3,15a-16a

Bělorusko

Začátkem října 2006 neobnovil režim prezidenta Lukašenka povolení k pobytu dvanácti polským kněžím a řeholním sestřám. Ti tak musejí po desetiletém působení v regionu Grodno odejít ze země zpět do Polska. Důvod nebyl uveden. (CSI)

Čína

Dne 11. srpna 2006 byl zatčen novinář Zan Aizong. Dovolil si totiž informovat o rozehnaní státem neregistrované „domácí církve“ ve městě Hangzhou 29. července 2006 a o zlém zacházení s několika sty věřícími. Byl sice po týdnu propuštěn, ale doposud je bez práce. (CSI)

Dne 25. září 2006 zatkla čínská policie katolické kněze Shao Zhoumina a Jiang Suniana po jejich návratu z Evropy. Sebrali jim knihy a fotografie, které si přivezli. Oba patří k podzemní církvi diecéze Wenzhou v provincii Zheijang. (CSI)

Dne 27. září 2006 propustil komunistický režim po 10 měsících z vězení katolického biskupa Julíuse Lia Zhiguo. Je to biskup podzemní katolické církve v diecézi Zhengding. Od svého vysvěcení v roce 1980 byl prakticky nepřetržitě ve vězení, nebo v domácí izolaci celkem 20 let! (CSI)

Kyrgyzstán

V této bývalé asijské republice Sovětského svazu dochází podobně jako v ostatních zemích s islámskou většinou k pronásledování křesťanů muslimy. Ve vesnici Karakulja na jihu země v regionu Osh vtrhli 28. července 2006 muslimští násilníci do obydlí pastora Zulumbeka Sarygulova. Ztloukli ho a spálili mu jeho knihovnu. (CSI)

Nigérie

Mladá křesťanka se skrývá již 8 měsíců poté, co unikla kamenování k smrti, ke kterému byla odsouzena za „rouhání“ ve federálním státě Sokoto. Prosme Pána, aby dva-

advacetiletou Ladi Muhammadovou udržel v bezpečí a dal jí nadpřirozený pokoj, který přichází od Boha našeho Otce a Pána Ježíše Krista. (Compass Direct)

Dne 28. června 2006 byla v Izomu ve svazovém státě Niger islamisty ukamenována mladá katolička. Dovolila si předčítat mladým muslimům z Bible a rozdávat jim misijnářské časopisy. (CSI)

S křesťanským učitelem na státní střední škole v Keffi v severonigerijském svazovém státě Nasarawa byl zahájen soudní proces kvůli údajnému rouhání poté, co se rozhodl ukáznit jednoho muslimského studenta. Učitel angličtiny a dějepisu Joshua Lai je souzen u magistrátního soudu č. 2 v Lafia (správní středisko svazového státu) na základě obvinění z rouhání muslimskému proroku Muhammadovi a za „veřejné pobuřování, vyvolávání nepokojů a způsobení škody“. Po incidentu 12. června 2006 muslimští studenti napadli své křesťanské spolužáky a učitele a vypálili čtyři obytné domy, včetně Laiova. Když se učitel od křesťanských studentů dozvěděl, že jej muslimové plánují zabít, společně se synem uprchli ze svého domu. Policisté Laie zadrželi ve městě Abuja (kam se uchýlil po obdržení informace, že mu muslimové chtějí useknout hlavu) a uvěznil jej na policejní stanici v Keffi. Na základě nařízení guvernéra Alhaji Abdullahi Adamua učitel strávil ve vazbě celkem osm dní, než byl nakonec propuštěn na kauci. (Compass Direct)

Dne 18. září 2006 ráno otevřela Jummai své křejčovství, aniž by tušila, jaká katastrofa ji čeká. Ani ostatní křesťané, kterých je v převážně muslimském Dutse (správní středisko svazového státu Jigawa v severní Nigérii) necelých 20 %, neměli nejmenší podezření. Několik neuvážených poznámek, které Jummai prohodila při rozhovorech s muslimskými zákazníky, však rozlítlo místní islamistické agitátory. Během odpoledne se začaly po celém městě srocovat rozžurné davy požadující smrt této křesťanky, protože se údajně rouhala islámskému proroku Muhammadovi. Spor vyústil v jednodenní násilné běsnění, při kterém bylo vypáleno

šestnáct modliteben a kostelů, šest křesťanů utrpělo zranění a nejméně dva tisíce dalších přišly o domov. Místní církevní vedoucí obvinili nejvyššího jigawského policejního komisaře ze stranění muslimům. Muslimský představitel podle nich ignoroval jejich žádosti, aby radikály zastavil. Místo toho guvernér svazového státu Jigawa církevním vedoucím oznámil, že se musí přestěhovat na neobdělávané pozemky za hranicemi města, kde si mohou zničené sborové budovy postavit znovu. (Compass Direct)

V Dutse islámští extrémisté vypálili 16 kostelů a mnoho domů. Nejméně 2000 křesťanů je bez střechy nad hlavou, mnoho z nich utrpělo zranění. Mezi zničenými budovami je také anglikánská katedrála biskupa Yusufa Ibrahima Lumu. Jemu i jeho rodině se podařilo uprchnout. (CSI)

Srí Lanka

Dne 13. října 2006 v noci neznámí útočníci vyplenili modlitebnu v Hingurakgoda na Srí Lance a budovu zapálili. O incidentu informovala Národní křesťanská evangelikální aliance Srí Lanky. Výtržníci ukradli klávesy, koberec a podložky na sezení, znesvětili interiér lidskými výkaly a nakonec zapálili Bible a zpěvníky. Oheň se naštěstí nerozšířil po celé budově. Pastor s manželkou, kteří obvykle v objektu přespávají, byli ten den pryč a tak modlitebnu nikdo nehlídal.

Modlete se, aby členové společenství v Hingurakgoda našli sílu v nelehkých situacích, zatímco čekají na Pána (Izajáš 40,41). Modlete se také za to, aby již nedocházelo k dalším útokům. (Hlas mučedníků)

Egypt

V srpnu 2006 byl Hani Issak, voják a křesťan, který sloužil ve městě Assiut na rozkaz svých nadřízených při mučení zabit. Odmítal totiž přestoupit na islám. Jeho tělo bylo nalezeno v Nilu. (CSI)

Křesťanská teenagerka v Egyptě uprchla svým muslimským únoscům několik hodin poté, co jí ve veřejném autobuse podali omamné látky. Únosci vyhrožovali, že dívku znásilní a obrátí k islámu, pokud její rodina neodejde z města El-Mahala el-Kobra v nilské deltě. Šestnáctileté Laurence Wagih Emilové se v úterý 3. října 2006

podařilo uprchnout z místnosti v přízemí budovy ve čtvrti Helwan v jižní části Káhiry, kde byla zadržována. Únosci byli v té době pryč a porušovali muslimský půst (Ramadán). Otec dívky, Wagih Emil, obdržel z jejího mobilního telefonu několik výhrůžných textových zpráv. „Seber si ostatní dcery a vypadni z města, nebo o jednu po druhé přijdeš.“ „Děvče to nesnáší dobře, ale nakonec se k islámu obrátí, to je jisté.“ Ještě než se dívka nakonec vrátila k rodině, zástupci vyšetřovacího útvaru státní bezpečnosti (State Security Investigation) jí při výslechu řekli, že pokud nebude vyprávět smyšlený příběh, ve kterém se o únosu nezmíní, už nikdy své rodiče neuvidí. (Compass Direct)

Indie

Stále častější výskyt násilných incidentů směřovaných proti křesťanům v Indii letos pramení převážně z politické nejistoty hinduistických nacionalistů, tvrdí místní zdroje. Nárůst počtu útoků na křesťany v letošním roce je pokračováním dlouhodobého trendu již od roku 2001. V letech 2001 až 2005 bylo v Indii každoročně hlášeno přibližně 200 protikřesťanských orientovaných útoků. Letos bylo do poloviny září nahlášeno již 150 podobných incidentů a očekává se, že jejich počet za celý rok překročí 200. Zatímco trend začal v roce 1998, kdy přišla k moci hinduistická extrémistická strana Bharatiya Janata Party (BJP), nedávná kampaň vychází ze snah strany vzpamatovat se z politické porážky a vnitřního rozdělení. Křesťanští vedoucí označují za příčinu nárůstu počtu útoků na křesťany krizi uvnitř BJP, která se snaží hinduistické organizace navadět ke zneužívání citlivé oblasti konverzí ke křesťanství. (Compass Direct)

Osm křesťanských zaměstnanců domova pro strádající ve svazovém státě Karnátaka se nachází ve vazbě na základě obvinění z neoprávněného zadržování několika osob a z únosů. Poté, co se v televizi objevily nepravdivé zprávy o křesťanské instituci, zaútočil na zařízení v sobotu 14. října 2006 zástup čítající pět set místních vesničanů. Zaměstnanci domova pro strádající „Lourd Matha Seva Ashram“ v osadě Thyagarathi poblíž Sagaru byli na základě rozhodnutí distriktního soudu v Shimoga umístěni do

vazby, kde měli zůstat až do 28. října za „nezákonné shromažďování, neoprávněné zadržování osob, únosy a podvody“. Dr. Sajjan K. George, celostátní prezident Globální rady indických křesťanů, v rozhovoru pro agenturu Compass prohlásil: „*Za napadením křesťanského domova stojí hinduističtí radikálové, kteří již proti křesťanům podali několik smyšlených oznámení, včetně nařčení z obchodování s lidskými orgány.*“ (Compass Direct)

Dne 11. září 2006 napadlo několik set islámských fanatiků Misijní školu Dobrého Pastýře otce Jima Borsta ve svazovém státě Jammu a Kašmír. Zničili část budov a vykřikovali hesla proti misijní činnosti sedmdesátiletého Nizozemce. Od založení školy v roce 1963 otcem Borstem je muslimům škola trnem v oku. (CSI)

Indonésie

Vražda církevního vedoucího na ostrově Sulawesi - Dvačtyřicetiletý reverend Irianto Kongkoli, vedoucí představitel Křesťanské církve Středního Sulawesi (GKST), byl 16. října 2006 zastřelen z bezprostřední blízkosti při nakupování s manželkou a pětiletou dcerou v Palu. Po útoku neznámý střelec s komplicem ujeli z místa činu na motocyklu. Kongkoli byl významným zastáncem spravedlnosti a míru v oblasti, kterou již řadu let sužuje náboženské napětí. K dalšímu nárůstu napětí došlo 22. září po popravě tří katolíků odsouzených za účast v náboženském konfliktu v roce 2000. Křesťané v oblasti považují odsouzení pouze těchto tří křesťanů za nespravedlivé: muslimové, kteří se na násilí podíleli, nebyli stíháni. Zatímco někteří představitelé spojují vraždu s reverendovým nesouhlasem s popravami, místní křesťané zastávají názor, že se může jednat o pokus muslimů vyvolat nepokoje v oblasti. Katolický biskup Joseph Suwatan prohlásil: „Tato vražda je součástí několikaletých násilností, nesouvisí jen s popravou tří křesťanů. Spojovat ji pouze s tímto incidentem se mi zdá být příliš zjednodušující.“ Podle místních zdrojů Hlasu mučedníků bude Kongkoli pohřben spíše v Palu než v převážně křesťanské oblasti Tentena, ve snaze dosáhnout uklidnění situace a předejít možným odvety útokům proti muslimům. Policisté údajně znají totož-

nost pachatelů zločinu. (Compass Direct)

Na indonésckém ostrově Sulawesi stále sílí nábožensky motivované projevy násilí. Dne 1. října 2006 muslimští radikálové zatrasili silnici v Poso a zastavili projíždějící autobus. Pět pasažérů donutili vystoupit a jednoho křesťana pobodali. Dříve než došlo k dalším zraněním, dorazili na místo policisté. Zraněný křesťan byl přijat do nemocnice s hlubokými bodnými ranami v zádech. Ve stejný den explodovaly dvě menší náložky v Poso, nezpůsobily však žádné závažnější škody ani zranění. Zástup útočníků rovněž vypálil rozestavěnou církevní budovu na ostrově. Podle všeobecného mínění mohou útoky představovat pokusy radikálních muslimských skupin ještě více prohloubit náboženské napětí mezi místními muslimy a křesťany.

Modlete se, aby se v životech křesťanů na Sulawesi rozhostil pokoj a láska (Koloským 3,14–15, Galatským 5,22.23). Modlete se za všechny, kdo přišli o své sborové budovy, aby si uvědomili, že mají „vlastnictví lepší a trvalé“ (Židům 10,36.37). (Hlas mučedníků)

Írán

Reza Mamipourabri, konvertita z islámu, chtěl zůstat v Německu. Soud v Ansbachu zrušil nařízení úřadů k jeho vyhoštění, protože by jej v Íránu čekala za jeho konverzi smrt. Petici, žádající udělení azylu, podepsalo v Německu 62 tisíc lidí. (CSI)

Islamistická vláda chce konfiskovat satelitní antény, aby zamezila možnosti poslouchat nevhodné programy. Mezi ně patří i programy křesťanských televizních a radiových stanic. Proto je důležité mít radiopřijímač s příjmem krátkých vln. Kolem nich se shromažďují k poslechu malé skupinky, aby poslechem radostné zvěsti upevnily svoji víru. (CSI)

Dne 26. září 2006 byli konvertité z islámu ke křesťanství Reza Montazami (35 let) a jeho žena Fereshteh Dibaj (28 let) zatčeni. Jejich šestiletá dcera Kristýna musela vydržet sama doma po devět dnů, než se rodičům podařilo dostat na kauci z vězení. Důvodem jejich zatčení bylo nařčení z údajného vedení církve v Mašhadu na severovýchodě země. (CSI)

Pákistán

Mnozí Pákistánci žijí v neustálém strachu, aby neurazili Alláha. Jsou však místní nechalvaně proslulé zákony o rouhání zdrojem tohoto strachu, nebo jeho důsledkem? Jeden pákistánský biskup musel tento týden absolvovat nelehkou bitvu, aby zvěsti o rouhání nerozpoutaly vlnu násilností namířenou proti jeho křesťanskému společenství. „Obvykle to funguje asi tak, že se bleskově rozšíří zpráva o někom, kdo se údajně dopustil rouhání, načež situaci ovládnou emoce,“ uvedl v rozhovoru pro agenturu Compass

katolický biskup Joseph Coutts z pandžábského města Faisalábád. „Stačí k tomu jedna nebo dvě horké hlavy, které se postaví do čela. Jakmile někdo začne napadat domy, davová psychóza snadno způsobí, že se přidají i ostatní.“ Zdá se, že v Pákistánu jsou v současné době obvinění z rouhání na pořadu dne téměř každý týden (v roce 2005 bylo obviněno celkem 107 osob). Biskup Coutts strávil uplynulé čtyři dny uklidňováním situace, ve snaze zachránit životy zatím posledních dvou obviněných. (Compass Direct)

Výroční konference CSI 2006

Ve dnech 2.-4. listopadu 2006 se v německém Mnichově konala Výroční konference Křesťanské mezinárodní solidarity. V roce 2007 CSI oslaví své třicetileté působení ve prospěch pronásledovaných křesťanů.

Ve dnech 2.-4. listopadu 2006 se sešli představitelé CSI ze Švýcarska, Německa, České republiky, Francie, Nizozemska, Itálie, Jižní Koreje, Maďarska a Spojených států amerických na Výroční konferenci CSI v Mnichově. Za CSI-ČR se zúčastnili František Kopečný, výkonný ředitel, a Petr Matyáš, delegát CSI-ČR v Mezinárodní radě CSI. Vedle zpráv a zhodnocení činnosti jednotlivých národních organizací a celkového působení CSI v uplynulém roce patřilo k programu jednání a schválení hlavních cílů na následujících pět let. V duchu rámcového dokumentu Víze 2012 hodlá CSI zdvojnásobit hmotnou pomoc poskytovanou ve schválených projektech a rozšířit ji. Ze zpráv národních organizací je nutné zdůraznit především setkání představitelů CSI-Francie s jihosúdánským prezidentem Salvou Kiirem v Paříži a církevní aktivity jihokorejského reverenda Soon Kwon Kimma ve prospěch korejského usmíření.

Náboženská svoboda zůstává i nadále těžkým tématem práce CSI. Současně chceme zvýšit pomoc obětem pronásledování, katastrof a dětem v nouzi. Súdán zůstane hlavním předmětem našeho zájmu. Vedle úsilí o vyřešení problému otroctví v Súdánu sem patří také podpora polní kliniky Dr. Luka Denga, který se svým týmem asistentů ročně ošetří až 12000 pacientů.

Hlavními oblastmi podpory ze strany národních organizací CSI v České republice budou i v následujícím roce pomoc navrátilcům z otroctví a lidem v Jižním Súdánu a spolupráce se Salesiány dona Bosca v indickém Manipuru. Ti provozují

vzdělávací instituce a usilují o vzdělanostní, kulturní a duchovní povznesení nejchudších oblastí východní Indie.

Vyvrcholením konference byl Den setkání, na který byli pozváni také zájemci z mnichovského regionu. Židovská historička a spisovatelka Bat Ye'or zasvěceně přednášela o plíživé a účinné islamizaci Evropy. Farář Soon Kwon Kim, prezident CSI-Jižní Korea, seznamoval posluchače s těžkou situací křesťanů v Severní Koreji. Konvertita z islámu Nassim Ben Iman vysvětloval, proč se nestal islámským teroristou. O činnosti CSI v Súdánu referovali John Eibner a Gunnar Wiebalck, kteří se ze Súdánu vrátili až v průběhu konference.

Konference byla důstojně ukončena společnou bohoslužbou luteránského faráře Dr. Wilhelma Künneha a katolického kněze Valentina Königbauera (oba z CSI-Německo).

Kostel Paula Gerhardta v Mnichově, kde se konala Výroční konference CSI (LB - Verlag)

Poděkování dárčům

Děkujeme všem, kteří přispěli na účet CSI ze svých účtů v listopadu a prosinci 2006:

MUDr. Magdalena Horká, Eva Bernardová, Jakub Marek, p. Kučerová, Marie Dvořáková, Josef Matušík, Josef Koutský, Sylva Potůčková, Josef Matura, Vladimír Letocha, Krista Švejnová, JUDr. Jiří Fleischer, Žaneta Župková, Ivana Burešová, Erika Plutinská, Jan Kovář, Svatojanská kolej, Eugenie Miškovská, Marie Radikovská, Zdenka Boráková, Zdenka Chalupská, Jan Blahuta, Ondřej Novák, Jana Světlá, Marie Utíkalová, Jaroslav Záleský, Irena Muhlová, Ivo Křížka, Monika Zechovská, Miloš Smolík, Jarmila Malá, Marie Zatloukalová, Jan Benda, Hana Borková, Mgr. Iveta Černá, Vladimír Kamas, Marie Hermannová, Vítězslav Vejrosta, Jan Malý, MUDr. Anna Velková, Miloslava Dušková, Tomáš Bayer, Miloslav Klíma, Mgr. Zdeněk Dubský, PhDr. Jana Mančalová, Ing. Borek Tichý, Mariana Felnerová, Mgr. Bohumil Poláček, Jolana Oravcová, Jiřina Tvarochová, Jan Brož, Ludmila Běhanová, Bohumila Strnadlová, Jan Sedláček, Jarmila Zindulková, Josef Matura, Ing. Vít Kuba, Marie Eisensteinová, Marie Muchová, Lumír Tkáč, Martin Schleiss, René Hornová, P. Josef Šich, Jiří Karas, MUDr. Jiřina Křížková, Markéta Borová, Ing. Daniel Žingor, Josef Večeřa, František Pikal, Ing. Vladimír Fajmon, MUDr. Pavel Navrátil, Josef Stolař, Petr Minařík, Petr Hylmar, Ing. Miroslav Král, Miluše Marešková, Ing. Václav Pecen, Ludmila Slušítková, Antonín Mareš, Marie Turková, Růžena Lidáková, MUDr. Vojtěch Kolín, Marie Krechlerová, Marie Chaloupková, Marie Pokorná, Václav Valeš, Anna Polanská, Milan Ponča, Ing. Alena Šmídová, Bultasovi, Petr Smolek, Michael Konečný, PhMr. Helena Klečková, František Stejskal, Marie Koutová, Ludmila Martinková, Ing. Jan Kureš, Ing. Pavel Nohel, Miroslav Machovský, Jarmila Klingerová, Ludmila Lukášová, Stanislav Grubhoffer, Ing. Jaroslav Michálek, Václav Schneider, Jindřich Tauchman, Lesy ČR, JUDr. Jiří Fleischer, Žaneta Župková, Dana Smyčková, Eugenie Miškovská, Marie Radikovská, Zdenka Boráková, Bartoš, Vladimír Fabík, Ivan Ditrich, Petr Jansa, Ing. Ludmila Škardová, Alena Tomanová, Jan Blahuta, Anna Julinová, Věra Pekařová, Anna Tomcová, Ing. Pavel Dudr, Jiří Latiok, JUDr. Vít Jiříček, Pharm. Dr. Lubomír Vylčil, Pavel Va-

chek, Ing. Petr Wanderburg, Ing. Lea Tomášová, Josef Olšák, Ing. Antonín Pavlík, Václav Pikeš, Jarmila Fraitová, Ondřej Novák, Jana Světlá, Marie Utíkalová, Ivo Křížka, Jaroslav Záleský, Monika Zechovská, Veronika Nováková, MUDr. Anna Velková, Tomáš Bayer, Pavel Mikuš, RNDr. Stanislav Beneda, Vladimír Kamas, Anna Říhová, Marie Harsová, Ing. Alois Pindák, Anna Hieková, Jan Malý, Mgr. Marcela Němečková, Vladimír Kovářik, Milan Ponča, Řkfarnost?, Jan Sedláček, Marie Zatloukalová, Jan Benda, Hana Borková, Mgr. Iveta Černá, Vít Paclík, Bohdan Koverdynský, Magdalena Knorková, Charita sv. Vojtěcha-Slavičín, Tomáš Bayer, Anežka Svitáková, Helena Třísková, Miroslav Louman, Ing. Borek Tichý, Zdeněk Dubský, Jiří Král, PhDr. Jana Mančalová, Mgr. Petra Macičková, Mariana Felnerová, Mgr. Bohumil Poláček, Jolana Oravcová, Miloslava Letošová, Monika Kopečná, Jan Brož, Josef Dolák, Radomír Česenek, Anna Kaštovská, Lydie Davidková, Marie Balcarová, RNDr. Jiří Nečas, Markéta Borová, Ing. Daniel Žingor, Ing. Jaroslav Branžovský, Anna Kusalíková, Dr. Josef Marek, Severin Jelínek, Jaroslav Vejmolá, Josef Kolínský, Boris Chramosta.

Děkujeme také všem, kteří přispěli dary poštovními poukázkami nebo jinak:

Štefkovi, Marie Ondráčková, Zdenka Peřinová, Gertruda Malchárková, P. Pavel Zíbal, Anna Hřčková, Anežka Šimberová, Marie Dopitová, Marie Kadlecová, Ludmila Vopelková, Marie Křemenáková, Milada Pazourková, Karel Dudek, Přemysl Vaněk, Kornelia Pechová, Anežka Kovaříková, Karel Šedina, Dagmar Fešárková, Marie Orlíková, Marie Macháňová, Jarmila Krajčová, Anna Klímková, Ing. Adolf Rázek, Eva Šádková, Zdislav Doležal, Václav Němec, Chrudinovi, Ludmila Hošková, Marcela Křížová, Markéta Mrkvanová (neznáme adresu), p. Štefková, Růžena Melasová, Dana Svobodová, Jiřina Horáková, Bořivoj Ptáček, Jaroslava Podestátová, Věra Spisarová, Eliška Gottardová, MUDr. Marie Gronátová, Pavla Pumprlová, Františka Chutná, Josef Soukup, Stanislav Škrdlant, Emilie Průchová, Miloslava Nemravová, Lubomír Sommer, Marie Mahdalová, Marie Kryštofová, Dagmar Jandorová, Lenka Dostálová, Nadežda Kvítková, MUDr. Vojtěch Weinberger, Ladislav Króner, Jiřina Pospíšilová, Anna Macíková,

Ludmila Michálková, Stanislava Šlosarová, Pavel Bouchal, Václav Šenk, Drahošlav Hradil, Drahošlav Budinská, Marie Páralová, Vladimír Kašpárek, Helena Rybičková, Růžena Horáčková, Helena Minářová, Josef Smutný, PhDr. Jana Maňchalová, Anděla Jargusová, Mons. Jan Graubner, Kašpaříkovi, Eustacha Baďurová, Jiřina Pospíšilová, Mgr. Jiří Krumpholz, Jiřina Housková, Vlasta Kvasničková, Vladimír Benák, Miroslav Heller, Růžena Holíková, P. Pavel Zíbal, Iva Sasková, Aloisie Baštová, Květoslava Simonová, Luděk Synek, Ludmila Doležalová, Zdenka Kunzová, Anna Nováková, Anna Tomková, Řk farnost Horní Kounice, Gabriel Juchelka, Jan Tomek, Danuše Dreiseitlová, Eliška Zapletalová, Bohumila Ondráčková, Farní charita Pízeň, Jiřina Smejkalová, Marie Pátečková, Zdenka Kozelková, Aleš Suchánek, Anežka Vaverková, Jiřina Vaňková, Křest. spol. Žerotice, Petr Pipek, Přemysl Vaněk, Řk farnost Hutisko, Růžena Bartošová, Květuše Čermáková, Věra Frydrychová, Hana Kadeřábková, Marta Hessová, Marie Polcrová, Jan Kovář, Dr. Jan Balhar, Jana Adamcová, Marie Knotková, Drahošlva Varmužová, Nina Albrechtová, Marie Saláková, Marie Machynková, Marie Jelínková, Redemptoristé Frýdek-Místek, Elfrida Fracová, Milada Rurečková, Jindřich Caletka, Jaroslava Mikulášková, Ladislav Zapletal, RNDr. Lubor Žák, Marie Radilová, Jiřina Pýchová, Vilma Růžičková, Marie Konečná, Libuše Kampasová, Marie Divišová, František Hlouch, P. František Bršlica, Josef Krůžela, Jiří Laube, Bohumil Černík, Marie Mahdalová, Ing. Marie Rumlová, Ludmila Černocká, Vojtěch Jarkovský, Helena Mindáková, Ing. Václav Brůna, Karel Zakopal, Josef Stoklásek, Zdenka Pokorná, Ing. Karel Lavický, Jiří Kroupa, Zdenka Čechová, Jiřina Mrková, Kulihovi, Drahošlva Špalková, Kongregace Šedých sester, Anežka Singerová, Běla Holečková, Alžběta Váňová, Salesiáni Litomyšl, Jana Hamingerová, Olga Odložilová, Marta Čechová, Ludmila Čuprová, Hana Baumruková, P. Alois Jargus, Jan Sedláček, Jaroslava Novotná, P. Karel Exner, Dana Hájková, Dr. Alois Beránek, Marie Kotková, Jaroslav Januška, F. +K. Poláškoví, Valerie Ritnošíková, Jarmila Bergerová, Bohumila Ministrová, Hayato Okamura, Vilibald Knob, Ing. Dagmar Mostecká, Marie Sedláčková, Adolf Vondrášek, Alois Janáč, Jan Klemewnt, Mgr. Josef Vlček, Anna Kolečnáková, Marie Šeligová, Uršula Dřevjaná, Anna Klímková, Redemptoristé Frýdek-Místek, Ludmila Tedeschi, Josefa Armlichová, Mojmír Pospíšil, Jaroslav Bukvička, Juraj Gondorčín, Vlasta Vrá-

nová, Miloslava Herynková, Vítězslav Kostrhoun, Karel Kříž, Řkfarnost Horní Kounice, Sedmíkovi, Anežka Kovaříková, Marie Hamerníková, Závalovi, Marie Tomečková, PhDr. Josef Juráň, Hana Křivá, Hana Janovská, J. + H. Vítovi, Eva Jiroutová, E. + J. Tojšlovi, Dr. Hubert Fadrus, Vítězslava Neuzilová, Františka Chutná, Jana Blažková, Anežka Drábečková, Emilie Gronychová, Markéta Mrková (není adresa, nelze tedy poslat složenky), Hana Samková, Marie Cimpllová, Jana Plačková, Marcela Křížová, Josef Škoda, Josef Kratěna, Blanka Petrovická, Anna Anderlová, Josef Šindar, Vladimír Polcar, Jarmila Domešová, Ilona Balavajderová, Josef Wimmer, F. + L. Padouroví, Marie Očenášková, Marie Chadimová, Jan Smrčka, Jan Šimíček, Ladislav Pospíšil, Anežka Sucháčková, Marie Zochová, Vojtěch Hána, Helena Rybičková, Ing. Otakar Kopecký, Záleských, František Stejskal, Jitka Lišková, Marie Cabejšková, František Matoušek, Zdenka Cingálková, Ludmila Vaculíková, Marie Vágnerová, Marie Šebestová, Stanislav Palásek, Marie Procházková, Olga Košátková, Rudolf Olšan, Lenka Pavlovská, Anežka Nováková, Jiřina Horáková, Jan Pernický, Miloslava Matysová, Ing. arch. Stanislav Žalud, Anna Matušová, Julie Výmolová, Jan a Metoděj Štajnarovi, Františka Krajčová, Marie Popková, Marie Kadlecová, František Čapek, Marie Procházková, Alice Kšírová, Petr Dočkal, Ing. Vincenc Smeták, Vítězslava Novozámská, Drahošlva Chalupová, Františka Křížková, Alžběta Hanzlíková, Josef Matoušek, Eliška Halačková, J. + A. Dastíkovi, Marie Trundová, František Brůna, Jana Marková, Jan Švehla, Miloslava Protivová, Ludmila Holubová, Ladislav Dusílek, Pavel Baďura, Zdeněk Jun, Richard Pastor, Emilie Koudelková, Matylda Kuchařová, Černošlvačková, Martin Halama, Jana Hamingerová, Zdeněk Kuráň, Helena Bičanová, Karel Kotyza, Baticí, Irena Pulicarová, Zdeněk Hanzl, Marie Šouláková, Pavel Bouchal, Karla Müllerová, Jan Václavík, Bořivoj Ptáček, Marie Musílková, Hynek Tříška, Sestry Navštívení P. Marie, Jaroslava Holá, Zdena Plecháčková, Josef Čížek, Pharm. Dr. Marie Ondráčková, František Kudláč, Řk farnosti Olomouc-Slavonín a Olomouc N. Sady, P. Alois Juráň, Václav Kotrba, Marta Lupínková, Eliška Šichová, Josef Handl, Dalibor Kameník, Jiří Kosterka, Marie Orlíková, Milena Schneiderová.

Děkujeme všem, kteří nechtějí být jmenováni nebo jejichž jména čtecí zařízení nerozeznalo (25).

Křesťanská mezinárodní solidarita
Předmostí - Náves 38
751 24 PŘEROV
CZECH REPUBLIC

O.P.

P.P.
708 03/2002
751 51 Přerov 1

Prosba

Dárci a příznivci, kteří posílají svůj peněžní dar poprvé, ať laskavě oznámí svou adresu. Vedení CSI děkuje za porozumění.

Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) je dobrovolné neziskové sdružení lidí, kteří chtějí nenásilným způsobem diplomatickými prostředky pomáhat hájit právo na vyznání tak, jak je to vyhlášeno ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN, zvláště ve Článku 18.

Potřebné spojení na Křesťanskou mezinárodní solidaritu:

František Kopečný
U Tenisu 27
750 02 Přerov

Tel: 581 203 438

e-mail: csi@csi-cr.cz

Internet: www.csi-cr.cz

Bankovní spojení:

ČSOB Československá obchodní banka
č.ú. 0278125043 / 0300

Úkoly CSI mohou být:

- modlitba za pronásledované křesťany
- psaní protestních dopisů patřičným politikům a úřadům
- sbírání podpisů ve prospěch pronásledovaných
- psát dopisy vězňům a jejich rodinám
- podle možnosti poskytovat hmotnou podporu jednotlivým případům
- působit na vládu a politiky, aby se Česká republika na mezinárodním poli zastávala pronásledovaných křesťanů
- přinášet zprávy v médiích o pronásledovaných křesťanech a o činnosti CSI
- organizovat prosebné společné modlitby
- finanční podpora

Přetisk textů tohoto zpravodaje je možný s udáním pramene. Vydává Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) jako zpravodaj pro vnitřní potřebu.

Za redakci a úpravu zpravodaje zodpovídají Ing. František Kopečný a Petr Matyáš.

MK ČR E 12619

Tisk EURO-PRINT Přerov s.r.o.

Podávání novinových zásilek povoleno Dohodou o podávání poštovních zásilek OBCHODNÍ PSA-NÍ č. 708 03/2002 ze dne 13. 12. 2001.